

ner virkelig ikke, at vi ved de foreslaaede Lovbestemmelser ville forhindre, at vort Smør mulig kan tabe sit Renommeeovre i England. Jeg frygter navnlig for, at idet vi ville forbyde Indførsel af Kunstsmør, blive vi let overfløede af simpelt Natursmør, en Vare, der staar omtrent i samme Pris som Kunstsmørret, og det tror jeg vil blive mere ødelæggende for os end det kunstige Smør. Overfor denne Fare vil jeg sige: Vel erkjender jeg, at det er vor Hovederhvervskilde, og navnlig i den nærmeste Omegn omkring os leve vi, saa at sige, udelukkende af Smørret, men man maa for Resten heller ikke saadan ubetinget gaae ud derfra; thi se vi paa det sidste Aar hvorfor vi have statistiske Oplysninger, nemlig 1885, vil man se, at vor Overfluds-Udførsel af levende Kvæg beløb sig til over 33½ Millioner, hvormod vor Overfluds-Udførsel af Smør kun var lidt over 24 Mill. Pd., vel at mærke, vort Overflud; thi vi udførte for over 36 Mill. Pd., men vi indførte destoværre til det store Tal 9¼ Mill. Pd., beregnet til en Værdi af 7½ Mill. Kr. Det er navnlig det Smør, jeg er bange for, og saa vort eget daarlige Smør. Dersom det nu var rigtigt, at Landbruget som saadant vil høste Nytte af, at vi gaa til det Lovforslag, som Regjeringen har foreslaet, og som blev anbefalet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), idet vi derved kunde forhøje Prisen, hvilket man jo siger — for ellers er det jo forsaavidt ingen Nytte til for det indenlandske Marked, for at de ikke skal misforstaa mig; jeg hører Jens Bussf tale om det (Afbrudelse) eller hvad jeg skulde sagt, det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds — ja, dersom det virkelig var saa, at vi derved kunde forhøje Priserne for Indlandet, er det dog saaledes, at det vilde være uretsfærdigt, at vi, Herremænd og Gaardmænd, vandt lidt paa det øvrige Lands Beføstning; thi det er et forspindende Tal af Landets Indbyggere, man kan forudsætte producere Smør til Udførsel. Sagen er nemlig den, at der er jo en Del af Samfundets Jordbesiddere — vi kunne nævne omtrent alle Husmændene, naar vi tage Gjennemsnittet, og vi kunne ogsaa for Sjællands Bedkommende tage Gaarde paa over 1 Tønde Hartkorn — som ikke producere Mere, end de selv bruge. Saa naar vi ville indskrænke os til Herremændene og Gaard-

mændene her i Danmaet, bliver det et lille Tal, og dersom det skulde virke saaledes, at den øvrige Del af Indbyggerne, vore Kjøbstadborgere og Arbeidere, vilde faae højere Priser, vil det være uretsfærdigt. Jeg ser altsaa slet ikke den Fare, tværtimod; vi ville ikke forhøje Prisen en Øre paa det bedre Smør, men vi ville holde Prisen oppe paa det daarlige indførte Smør og paa det i Landet producerede Smør. Det ville vi gjøre. Men Spørgsmaalet er saa: Er det retsfærdigt eller ikke? Man vil sige, at Natursmørret er sundere og bedre end det kunstige Smør. Det er jeg ikke overbevist om, naar jeg ser paa de Udtalelser, der ere komne frem i den tyfte Rigsdag, navnlig fra Statssekretær Böttcher og Koehler, Direktør for det kgl. Sundhedskollegium. Det er mærkeligt, at disse to Mænd samstemme i, at det er et godt, sundt og billigt Færingmiddel. Jeg synes, det er Autoriteter, hvis Udtalelser maaste kunne have nok saa stor Værdi som dem, man har set fra en enkelt Læge eller anden Mand, man kan nævne, om at det var et dyrt Produkt. De sige, det er et sundt, nærende og billigt Produkt. Altsaa jeg mener ikke, at disse Udtalelser ere rigtige, naar man mener, at det er sundhedsfarligt og dyrt, og jeg mener, at jo større Skjærpselser vi komme med med Hensyn til Maaden, de maa fabrikere det paa, desto dyrere vil det selvfølgelig blive; thi desto vanskeligere bliver Konkurrencen. Saa det kunde dog nok være, at dersom vi vilde forhindre Konkurrencen fra Kunstsmørproduktionen, vil det gaa ud over Arbejderne og Konsumenterne i det Hele. Det, vi skulle gjøre her ved dette Lovforslag, er, at udfinde et virkelig kraftigt Midde til at forhindre, at Kunstsmørret udgives for Andet, end hvad det er, og efter de Argumenter, jeg hørte fra den hvidtærede Indenrigsminister, var det ogsaa Grundlaget for Forslaget, og jeg kan heller ikke tro Andet; thi ved at læse Motiverne saavel til dette som til det foregaaende Lovforslag om denne Sag, ser jeg, at Regjeringen i Modsetning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds hævder, at det er ingenlunde saa, at man vil forbyde eller give en ekstraordinær Lov, nei, man vil blot forhindre, at der sker Bedragerier, og mener ikke at kunne hindre det paa anden Maade end ved at foreslaa